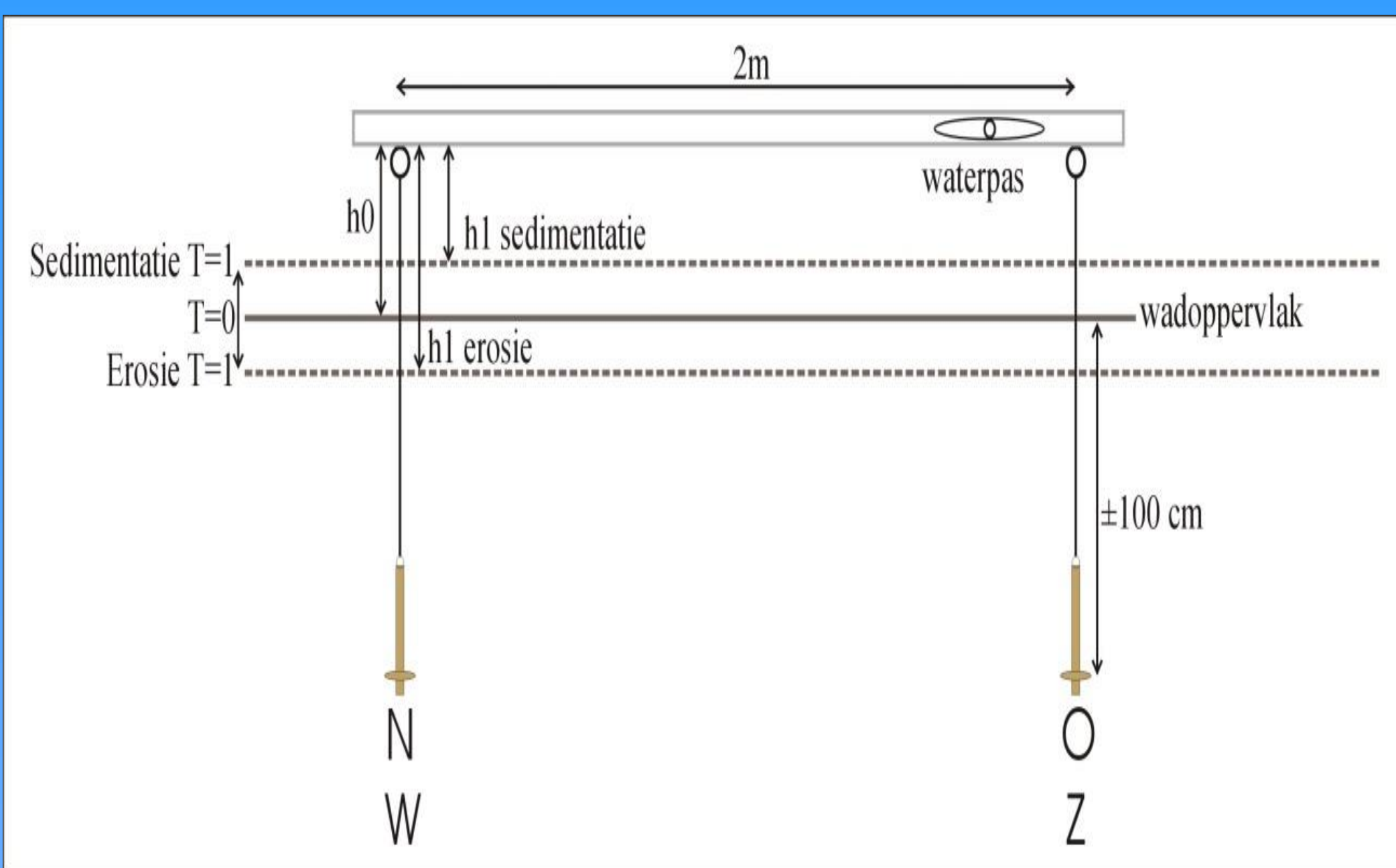
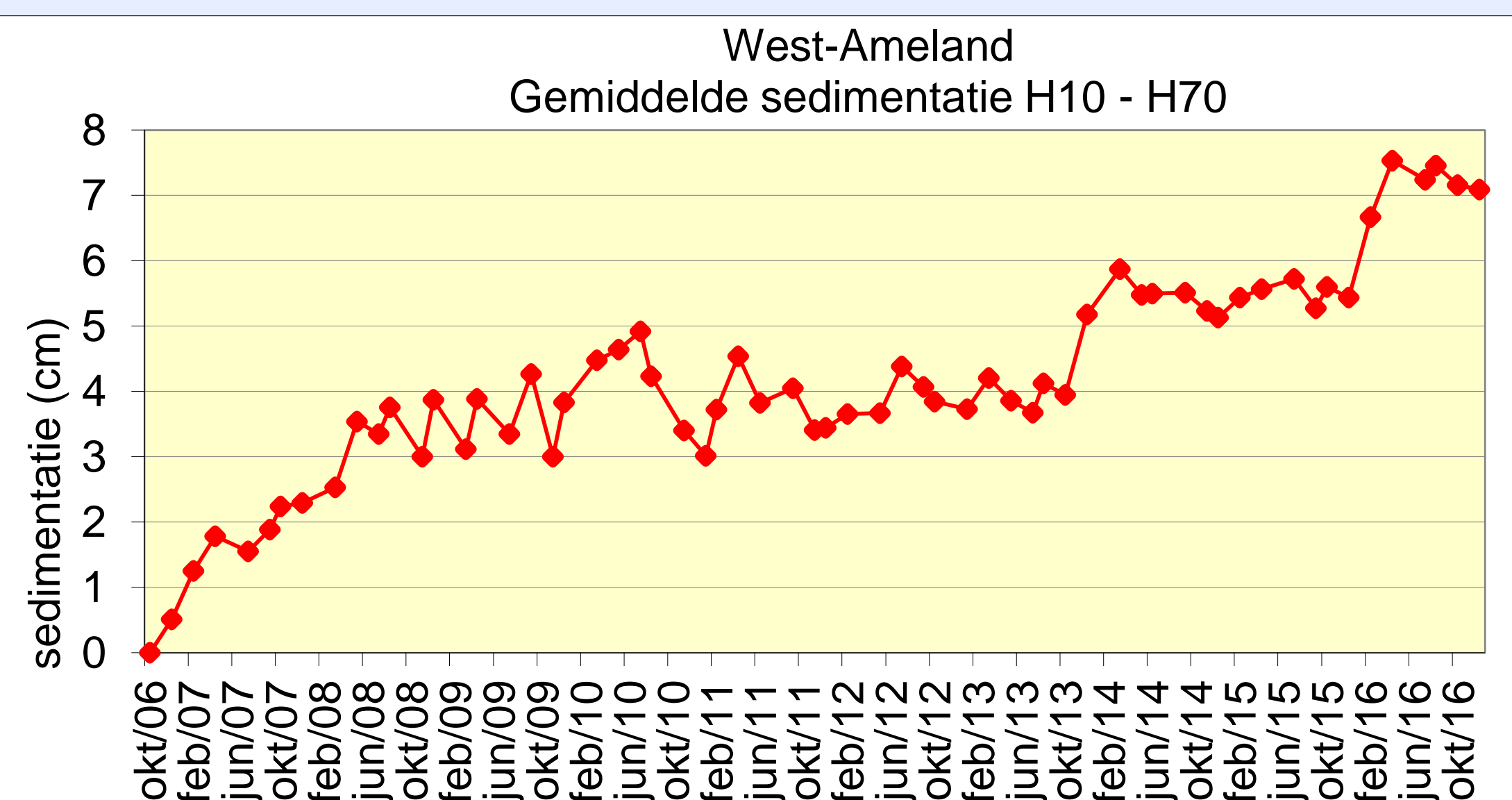
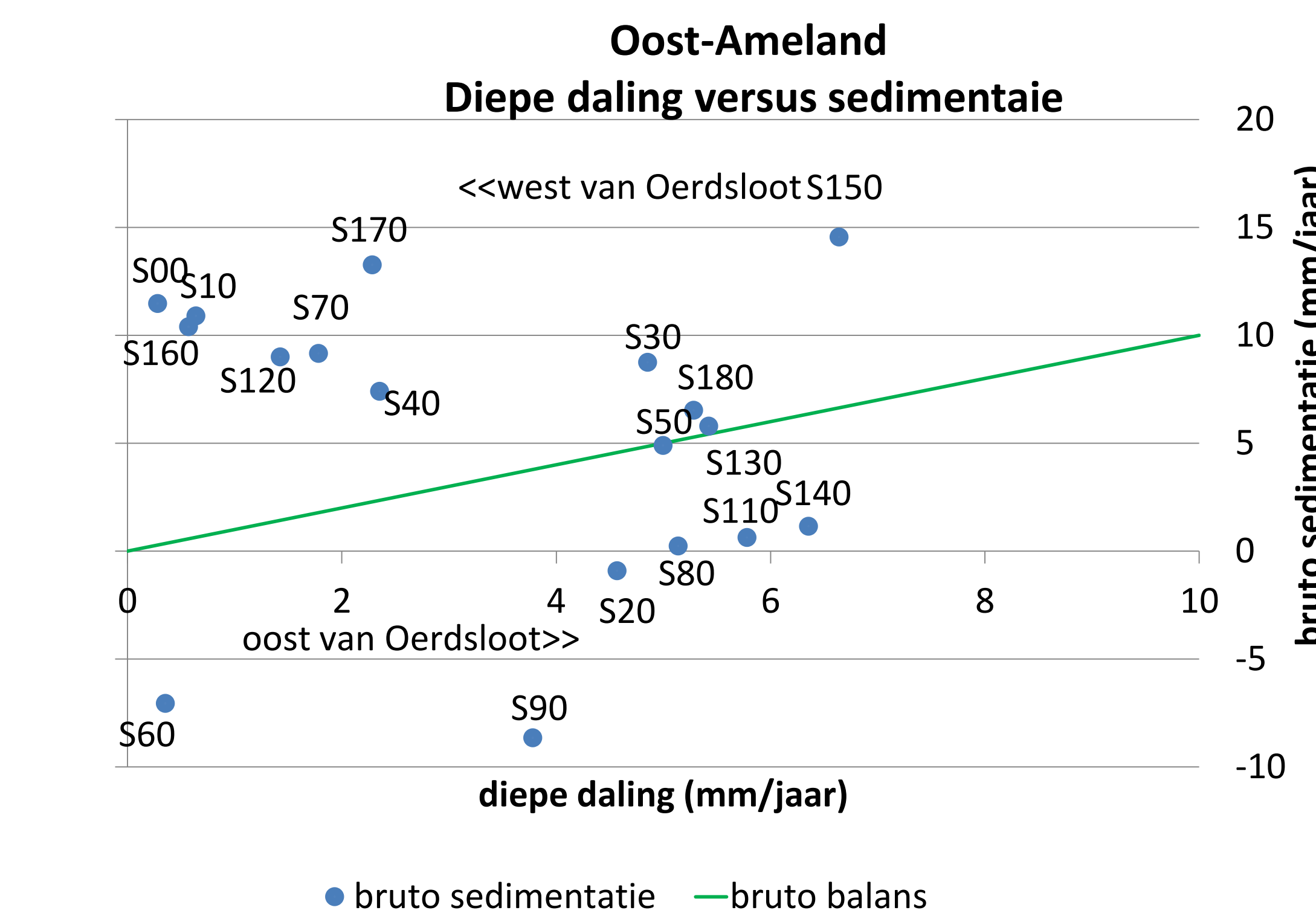
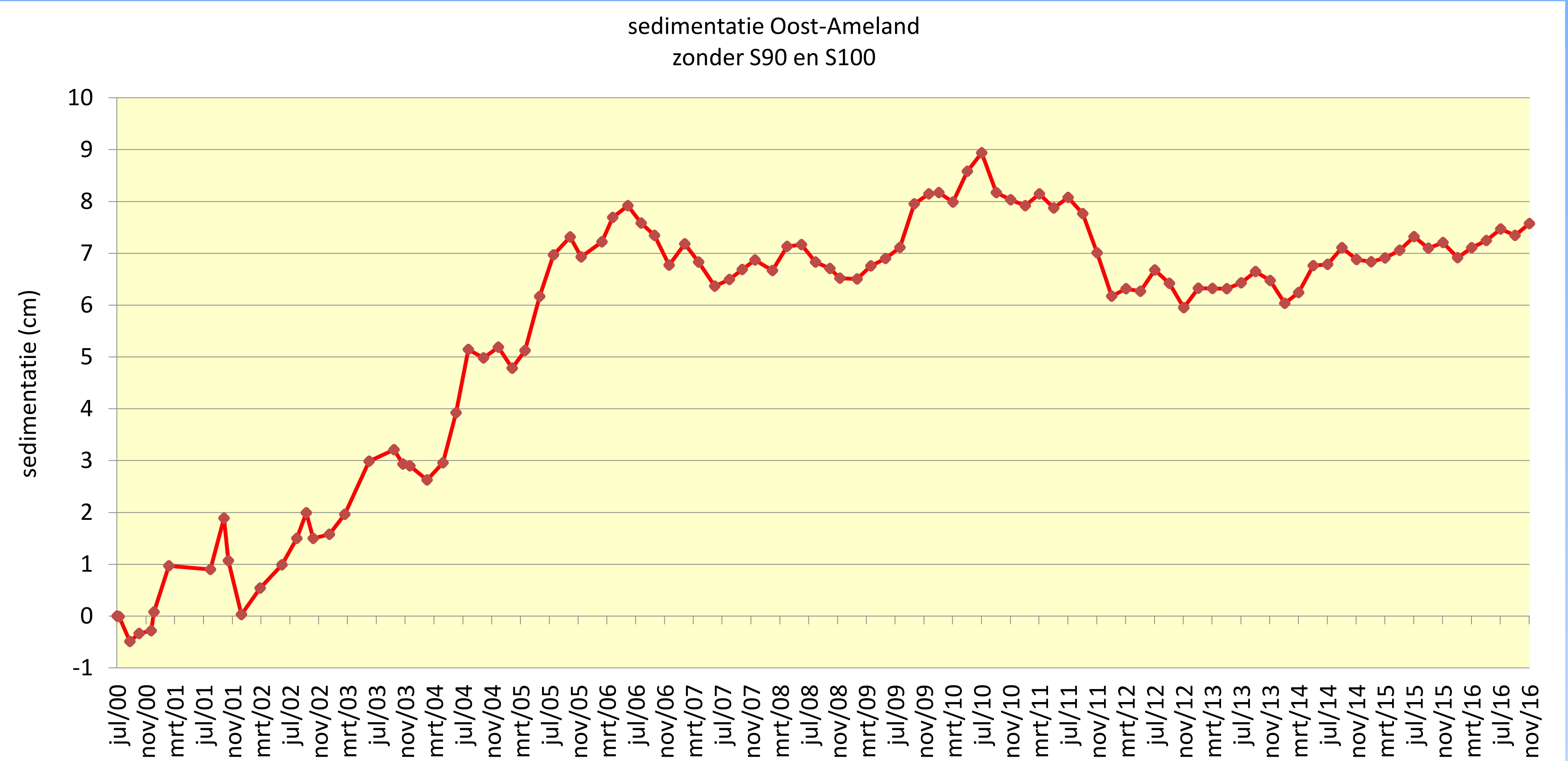
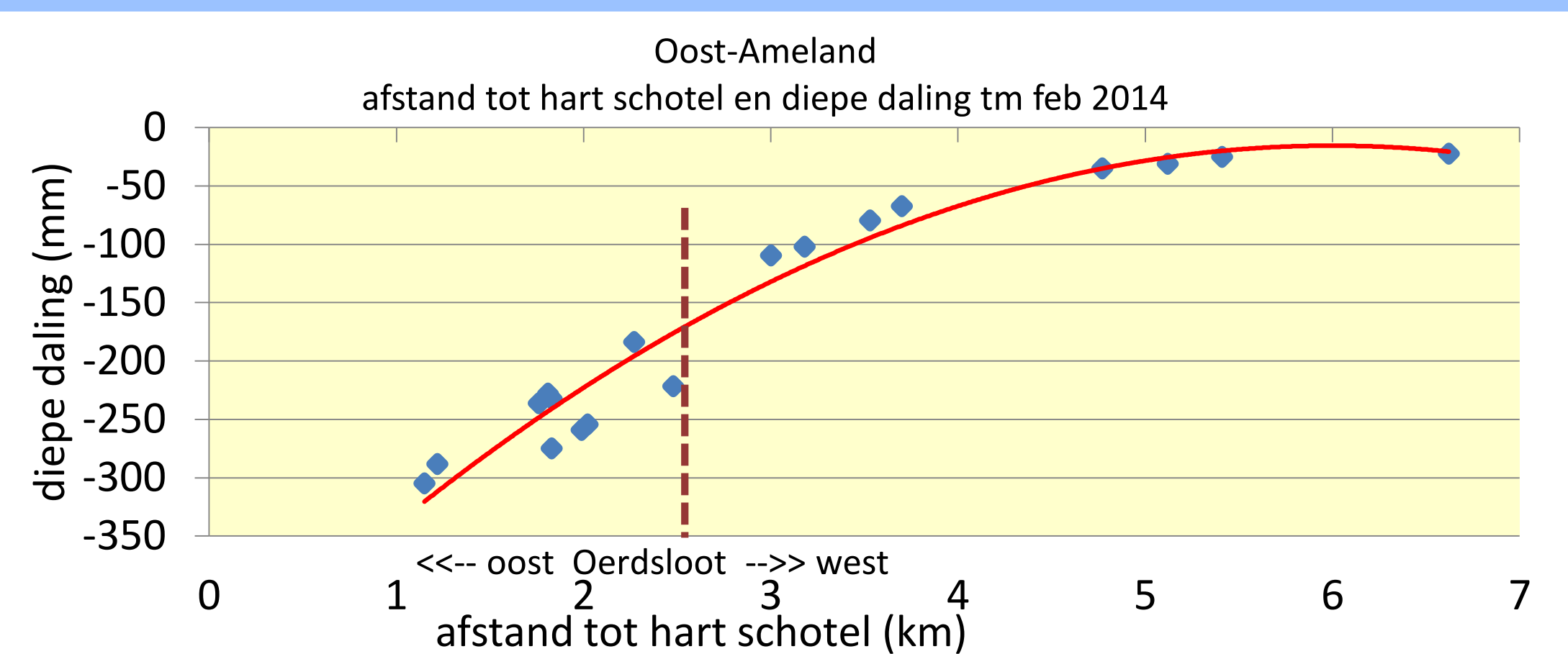
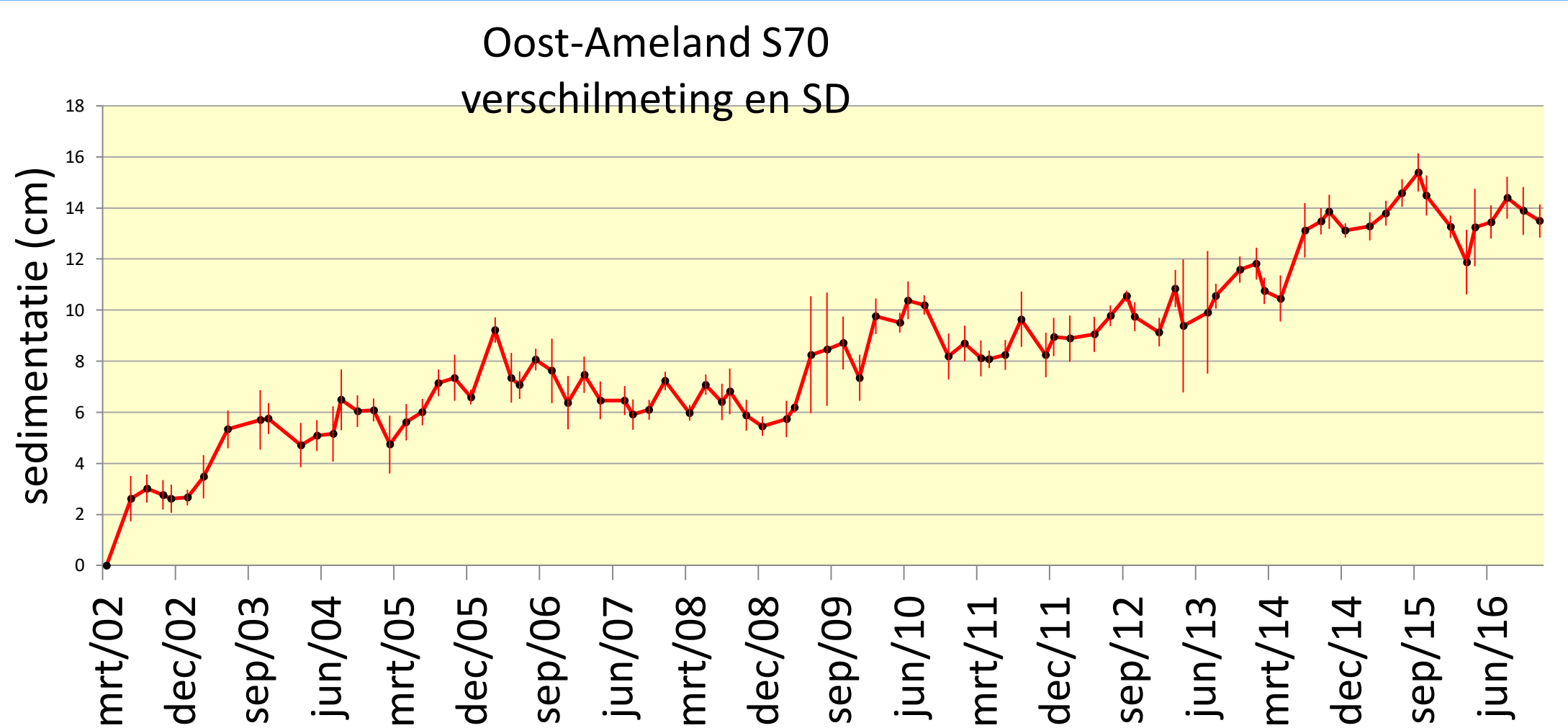
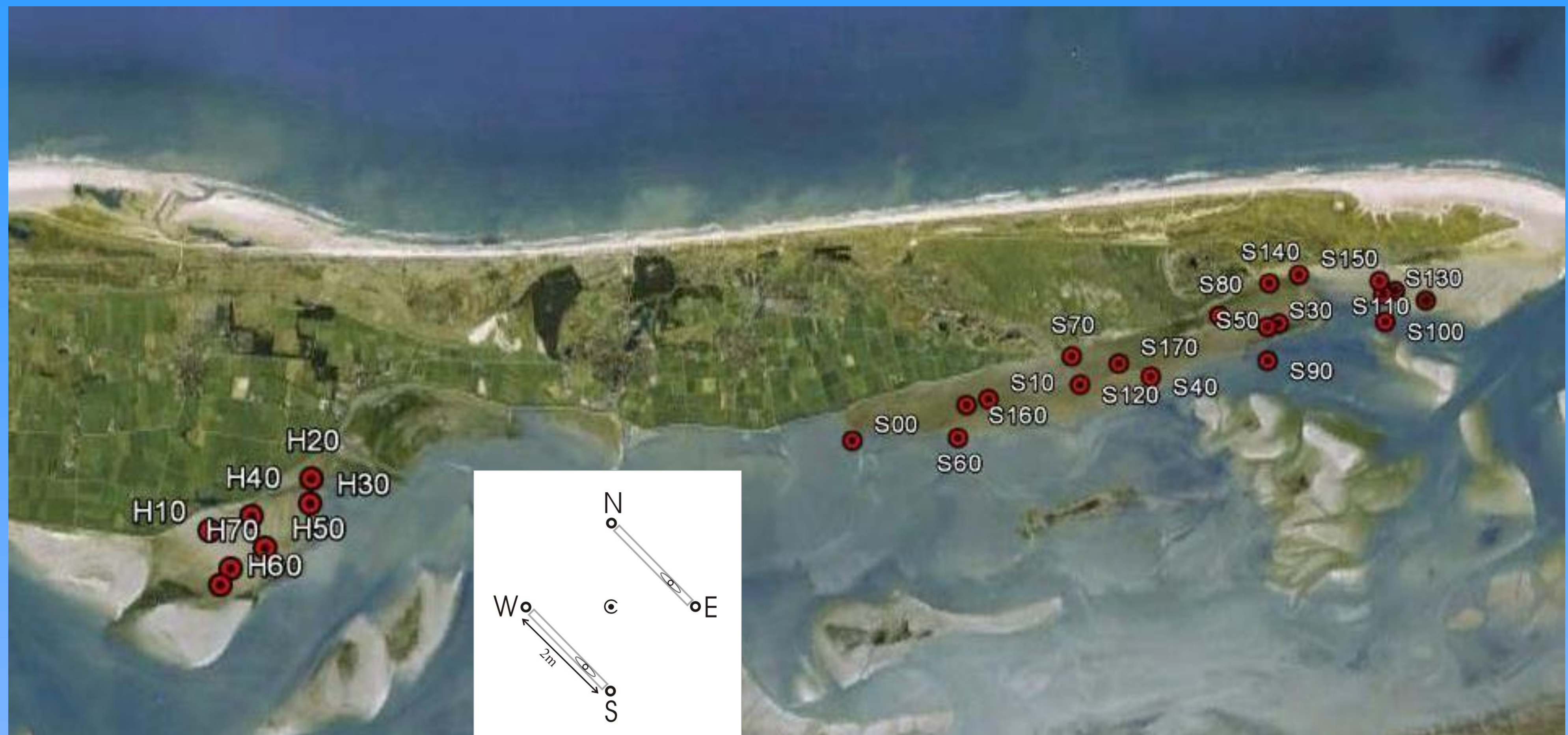

Wadplaat sedimentatie bij Ameland 2000-2016

Sedimentatie/Erosie wordt gemeten ten opzichte van een ondergronds ankerpunt

Bovenaanzicht en zijaanzicht van een meetstation dat uit 4 grondankers bestaat. Data worden 6x per jaar verzameld.

Beeld van het wad ten zuiden van het Oerd en de Hon tijdens laagwater waarop het stroomgebied vanaf het Pinkegat over de wadplaat naar de Oerdblinkert (links midden op de foto nog net zichtbaar) en Oerdsloot (achter camerastandpunt) ingetekend is. Binnen de arcering bevindt zich het gebied waar de afgelopen 15 jaar een netto verlagings van 5mm/j heeft plaatsgevonden

Conclusies (2000-2016).

- De jaarlijkse opslibbing op het wad ten zuiden van Oost-Ameland (4,7 mm/j) verschilt weinig van de opslibbing bij West-Ameland (7,1 mm/j). Dit zou kunnen duiden op een voor heel Ameland geldend sedimentatiemechanisme onafhankelijk van bodemdaling.
- De opslibbing bij Oost-Ameland (4,7 mm/j) wordt voor ruim de helft teniet gedaan door de diepe daling door gaswinning waardoor er gemiddeld voor het hele gebied een opslibbing van 1,3 mm/jaar netto resulteert.
- In een beperkt wadengebied van 2 km lengte vlak langs de zuidkust bij Oost-Ameland, waar de opslibbing minimaal is en de bodemdaling maximaal is, ontstaat een netto verlagings van het maaiveld met ongeveer 5 mm/jaar.
- De wadplaat bij Oost-Ameland hoogt op maar er is een aanwijzing dat de plaatrand op de overgang naar de eerste geul verlaagt. Dit zou kunnen duiden op een verstelling van de overgang van plaat naar geul maar een kleine verplaatsing van de geul kan niet uitgesloten worden.
- De maximale opslibbing bij Oost-Ameland lijkt plaats te vinden op een hoogteligging rond de 0 cm NAP.
- De gekozen methodiek waarbij een ondergronds gefixeerd anker dienst doet als vast punt waarvan de afstand tot de wadbodem gemeten wordt met een dyneema draad werkt uitstekend op een weinig dynamische wadplaat.